

- Η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα όργανα της Κοινότητας όσον αφορά την οργάνωση των υπηρεσιών τους δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι ένα μέτρο αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών αυτών μπορεί να θεωρηθεί ικανό να παραβιάσει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ενδιαφερομένων υπαλλήλων.
6. Το να περιορίζονται τα καθήκοντα που θα ανατεθούν σε έναν υπάλληλο στα προσόντα λόγω των οποίων προσελήφθη αρχικώς αντιβαίνει προς το συμφέρον της υπηρεσίας, που απαιτεί να μπορεί η διοίκηση να επωφελείται από το σύνολο της επαγγελματικής
- πείρας των μονίμων υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της.
7. Η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας αφορά το γεγονός ότι η διοικητική αρχή έκανε χρήση των εξουσιών της για σκοπό διάφορο εκείνου για τον οποίο της απονεμήθηκαν.
- Μία απόφαση θεωρείται ως κατά κατάχρηση εξουσίας εκδοθείσα μόνον όταν, βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκρινουσών ενδείξεων, αποσκοπεί στην επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που επικαλείται.

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)
της 23ης Οκτωβρίου 1990 *

Στην υπόθεση T-46/89,

Antonino Pitrone, υπάλληλος της Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, κάτοικος Ternuren (Βέλγιο), εκπροσωπούμενος από τον Nicolas Decker, δικηγόρο Λουξεμβούργου, τον οποίο διόρισε και αντίκλητο, 16, avenue Marie-Therèse,

προσφεύγων,

κατά

Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενης από τον Sergio Fabro, μέλος της νομικής υπηρεσίας, επικουρούμενο από τον Claude Verbraeken, δικηγόρο

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

Βρυξελλών, με αντίκλητο στο Λουξεμβούργο τον Guido Berardis, μέλος της νομικής υπηρεσίας, Centre Wagner, Kirchberg,

καθής,

που έχει ως αντικείμενο την ακύρωση της απόφασης περί διορισμού του Walker στη θέση του προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01 και την επανένταξη του προσφεύγοντος στη θέση του υπευθύνου πληροφορικής της Γενικής Διευθύνσεως (ΓΔ) XXI,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους D. A. O. Edward, Πρόεδρο, R. Schintgen και R. García-Valdecasas, δικαστές,

γραμματέας: H. Jung

λαμβάνοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της προφορικής διαδικασίας της 22ας Μαΐου 1990,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίχθηκε η προσφυγή

- 1 Την 1η Ιανουαρίου 1973, ο Pitrone διορίστηκε κύριος υπάλληλος διοικήσεως στην Επιτροπή κατόπιν επιτυχίας του στον γενικό διαγωνισμό COM/A/78. Από τις 6 Φεβρουαρίου 1984 ο Pitrone ανέλαβε καθήκοντα υπευθύνου πληροφορικής της υπηρεσίας τελωνειακής ενώσεως (στο εξής: ΥΤΕ), υπό την άμεση ευθύνη του διευθυντή της διευθύνσεως A, Chumas. Στις 20 Φεβρουαρίου 1984 ο Pitrone διορίστηκε « Information Systems Manager », ειδικός υπεύθυνος για τον τομέα πληροφορικής της ΥΤΕ. Τον Νοέμβριο 1984 η Επιτροπή υπέβαλε στο Συμβούλιο την ανακοίνωση περί της συντονισμένης αναπτύξεως διοικητικών διαδικασιών στις οποίες εφαρμόζεται η πληροφορική (στο εξής: σχέδιο CD), και, στις 20 Νοεμβρίου 1984, ο Pitrone διορίστηκε συντονιστής του εν λόγω σχεδίου.

- 2 Στις 15 Νοεμβρίου 1985, ο Chumas υπέβαλε στην επιτροπή που ήταν υπεύθυνη για το σχέδιο CD (Project Management Board, στο εξής: PMB) το έγγραφο CD/PMB/85 αριθ. 1, στο οποίο δήλωνε ότι ο Pitrone ήταν το πρόσωπο με τα κατάλληλα προσόντα για να ασκεί τόσο τα καθήκοντα του συντονιστή του σχεδίου όσο και αυτά του μόνιμου γραμματέα της επιτροπής CD. Προσέθετε ότι ήταν όμως αναγκαίο να προσληφθεί και ένας προϊστάμενος ομάδας με τα κατάλληλα τεχνικά προσόντα, ένας αναλυτής-ειδικός πληροφορικής.
- 3 Στις 29 Νοεμβρίου 1985, ο γενικός διευθυντής της ΥΤΕ συνέταξε, για να τη διαβιβάσει στις εθνικές τελωνειακές διοικήσεις, την περιγραφή των καθηκόντων του τεχνικού προϊσταμένου του σχεδίου CD, θέσης για την οποία η Επιτροπή σκόπευε να προσλάβει έκτακτο υπάλληλο. Στην περιγραφή αυτή αναφερόταν, μεταξύ άλλων, ότι ο ενδιαφερόμενος έπρεπε να εργασθεί « σε συνεργασία με τον συντονιστή του σχεδίου, με ευθύνη για όλο το σχέδιο CD ».
- 4 Η επιτροπή επιλογής αριθ. 6 T/85 είχε στις 14 και 24 Μαρτίου 1986 συνέντευξη με τους υποψηφίους για τη θέση του τεχνικού προϊσταμένου του σχεδίου CD. Τα συμπεράσματα της επιτροπής έφεραν τον Dekker και τον Walker μαζί στην πρώτη θέση, εκδηλώνοντας όμως « μία ελαφρά προτίμηση για τον Walker, που φαίνεται να είναι περισσότερο δραστήριος ».
- 5 Στις 23 Απριλίου 1986, η Επιτροπή αποφάσισε τη δημιουργία της ΓΔ XXI — Γενικής Διευθύνσεως Τελωνειακής Ενώσεως και Έμμεσης Φορολογίας.
- 6 Την 1η Ιουλίου 1986, ο Walker προσελήφθη ως έκτακτος υπάλληλος με βαθμό Α 4, με σύμβαση διάρκειας πέντε ετών, ως τεχνικός προϊστάμενος του σχεδίου CD. Κατά την πρόσληψή του ο Walker ήταν, ως « Assistant Secretary » (θέση ανάλογη του βαθμού Α 3), υπεύθυνος για την ανάπτυξη του νέου συστήματος τελωνειακών δηλώσεων με εφαρμογή της πληροφορικής στο Ηνωμένο Βασίλειο και διηύθυνε προσωπικό τριακοσίων περίπου ατόμων.
- 7 Ο Walker διορίστηκε στον τομέα πληροφορικής του τμήματος Α 3, υπεύθυνος του οποίου ήταν ο Pitrone. Κατά τους επόμενους μήνες έγινε φανερό ότι δεν ήταν επαρκής η οριοθέτηση των καθηκόντων μεταξύ του προσφεύγοντος και του Walker και ότι υπήρχε επικάλυψη καθηκόντων.

- 8 Τον Νοέμβριο 1986, οι υπηρεσίες της ΓΔ XXI χρειάστηκε, επειγόντως, να προετοιμάσουν την υιοθέτηση της αναγκαίας νομοθεσίας για την εφαρμογή του εναρμονισμένου συστήματος (ΕΣ), της συνδυασμένης ονοματολογίας (ΣΟ) και του ολοκληρωμένου δασμολογίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (Taric), που έπρεπε να τεθούν σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 1988. Ο Chumas πρότεινε στον προσφεύγοντα να αναλάβει να συντονίσει και να παρακολουθήσει τη θέσπιση της νομοθεσίας αυτής. Αυτός αποδέχθηκε τα νέα αυτά καθήκοντα αφού ζήτησε και πέτυχε να αναφερθεί ρητά ότι θα ήταν απλώς και μόνον « προσωρινώς » υπεύθυνος για τα καθήκοντα αυτά. Με το σημείωμα αριθ. 6458 της 6ης Νοεμβρίου 1986, ο Klein, τότε γενικός διευθυντής της ΓΔ XXI, θέσπισε τα μέτρα εσωτερικής οργανώσεως που ήταν αναγκαία για να επιταχυνθεί η προετοιμασία του εν λόγω νομοθετικού προγράμματος και επιφόρτισε με την εργασία αυτή προσωρινώς τον Pitrone. Στο ίδιο σημείωμα αναφερόταν και ότι ο Walker θα ανέλαμβανε προσωρινώς τα καθήκοντα του Pitrone για τον συντονισμό του σχεδίου CD. Ο Strack διορίστηκε προσωρινώς « Information Systems Manager » σε αντικατάσταση του Pitrone.
- 9 Στις 11 Νοεμβρίου 1987, κατόπιν τροποποιήσεως του οργανογράμματος της ΓΔ XXI, ο Walker διορίστηκε υπεύθυνος — εντός της γενικής διεύθυνσεως αυτής — για την εφαρμογή της πληροφορικής και για την επεξεργασία των δεδομένων, θέση υπαγόμενη άμεσα στον γενικό διευθυντή.
- 10 Το πέρας των εργασιών για την εφαρμογή του ΕΣ, της ΣΟ και του Taric επήλθε με τη δημοσίευση στην *Επίσημη Εφημερίδα των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων*, στις 31 Δεκεμβρίου 1987, των διαφόρων σχετικών κανονισμών.
- 11 Στις 9 Φεβρουαρίου 1988, ο Chumas απήθυνε στον προσφεύγοντα σημείωμα με το οποίο του ανέθετε την προετοιμασία μελέτης για το μέλλον του συστήματος των γενικευμένων προτιμήσεων κατά την τρίτη δεκαετία. Την ίδια ημέρα ο προσφεύγων απήθυνε στον γενικό διευθυντή της ΓΔ XXI σημείωμα με το οποίο του γνωστοποιούσε το πέρας των εργασιών που του είχαν ανατεθεί με το σημείωμα αριθ. 6458 της 6ης Νοεμβρίου 1986 και ζητούσε να αναλάβει και πάλι τα προηγούμενα καθήκοντά του ως συντονιστής του σχεδίου CD και ως « Information Systems Manager ».
- 12 Στις 11 Φεβρουαρίου 1988, ο Pitrone υπέβαλε δύο διοικητικές ενστάσεις, συγκεκριμένα αφενός την ένσταση αριθ. 19/88, ζητώντας την ακύρωση του διορισμού του Walker ως προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01 και την επανένταξη του προσφεύγοντος στη θέση του υπευθύνου πληροφορικής και αφετέρου την ένσταση αριθ. 18/88,

ζητώντας από την Επιτροπή επικυρωμένο αντίγραφο όλων των πράξεων που αφορούσαν τον διορισμό αυτό.

- 13 Με το σημείωμα αριθ. 1181 της 17ης Φεβρουαρίου 1988, ο Vilar, νέος γενικός διευθυντής, απάντησε στο σημείωμα που του είχε απευθύνει ο προσφεύγων στις 9 Φεβρουαρίου 1988. Απέρριψε το αίτημα περί επανεντάξεως που είχε προβάλει ο Pitrone και τον πληροφόρησε ότι η γενική διεύθυνση είχε αναδιοργανωθεί κατά το 1987 σε συνάρτηση με τον ρόλο που καλείται να παίξει η πληροφορική στις εργασίες της διεύθυνσεως αυτής. Για τον λόγο αυτό, δημιουργήθηκε μία δομή καλύτερα προσαρμοσμένη στις ανάγκες της υπηρεσίας και, στο πλαίσιο της αναδομήσεως αυτής, καταργήθηκε η θέση του συντονιστή του σχεδίου CD. Με την ίδια ευκαιρία, δημιουργήθηκε μία αυτόνομη ενότητα αφιερωμένη στην εφαρμογή της πληροφορικής, ο δε Walker, έκτακτος υπάλληλος με μεγάλη πείρα στον τομέα της πληροφορικής, διορίστηκε προϊστάμενος της νέας ειδικής υπηρεσίας. Στο σημείωμα αναφερόταν επίσης ότι, δεδομένου ότι ο Pitrone επιθυμούσε να μεταταγεί στη ΓΔ I, του είχαν ανατεθεί εργασίες που, αν και ήταν σημαντικές, επέτρεπαν τη μετάταξή του στη ΓΔ I χωρίς να προκαλούν οργανωτικά προβλήματα στη ΓΔ XXI.
- 14 Σ' ένα δεύτερο σημείωμα που απηύθυνε στον προσφεύγοντα στις 16 Μαΐου 1988 ο γενικός διευθυντής τόνισε το γεγονός ότι η αναδιοργάνωση της ΓΔ XXI, που είχε εγκριθεί από την Επιτροπή τον Νοέμβριο 1987, ελάμβανε υπόψη τη σημαντική εξέλιξη στις εργασίες για την εφαρμογή της πληροφορικής στη διεύθυνση αυτή και ότι, για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις που δημιούργησε αυτή η νέα κατάσταση, χρειάστηκε να καθιερωθεί, στον τομέα αυτό, μια σαφής δομή και να εξασφαλιστεί προσωπικό με υψηλού επιπέδου πείρα στον τομέα της πληροφορικής.
- 15 Στις 16 Μαΐου 1988, ο Pitrone άσκησε διοικητική ένσταση στρεφόμενη κατά του σημειώματος αριθ. 1181 του γενικού διευθυντή, της 17ης Φεβρουαρίου 1988, και ζητούσε να του ανατεθούν εκ νέου τα προηγούμενα καθήκοντά του.
- 16 Οι εκθέσεις βαθμολογίας του προσφεύγοντος για τις περιόδους από 1ης Ιουλίου 1983 έως 30ής Ιουνίου 1985 και από 1ης Ιουλίου 1985 έως 30ής Ιουνίου 1987 καθιστούν προφανές ότι δεν είχε πλήρη κατάρτιση στον τομέα της πληροφορικής. Πράγματι, από την έκθεση για την περίοδο 1983-1985 προκύπτει:

« ότι η τοποθέτηση του προσφεύγοντος στον τομέα της πληροφορικής προκάλεσε κατά κάποιο τρόπο “ πολιτιστικό σοκ ”, εφόσον έπρεπε να κατέχει έναν εντελώς νέο τομέα τεχνικής εργασίας που του ήταν ξένος »·

« ότι ο τομέας αυτός δεν του ήταν τελείως οικείος »·

επίσης από την έκθεση για την περίοδο 1985-1987 προκύπτει:

« ότι τα προσόντα του θα μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν καλύτερα σε άλλους τομείς »·

« ότι δεν έχει την αναγκαία πείρα για την αποδοτική λειτουργία μεγάλων σχεδίων πληροφορικής, αλλά ότι έχει τα κατάλληλα προσόντα για να επιλύσει δύσκολα πολιτικά προβλήματα ».

- 17 Η Επιτροπή στις 7 Ιουλίου 1988 απέρριψε τις δύο διοικητικές ενστάσεις της 11ης Φεβρουαρίου 1988. Η ένσταση της 16ης Μαΐου 1988 απορρίφθηκε σιωπηρώς.

Η διαδικασία

- 18 Υπό τις συνθήκες αυτές ο Pitrone, με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 7 Οκτωβρίου 1988, άσκησε, δυνάμει του άρθρου 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (στο εξής: κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως), την παρούσα προσφυγή με την οποία ζητεί την ακύρωση της αποφάσεως περί διορισμού του Walker στη θέση προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01 και την επανένταξη του προσφεύγοντος στη θέση του υπευθύνου πληροφορικής στη ΓΔ XXI.
- 19 Η έγγραφη διαδικασία διεξήχθη κανονικώς και εξ ολοκλήρου ενώπιον του Δικαστηρίου.
- 20 Δυνάμει του άρθρου 14 της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, περί ιδρύσεως Πρωτοδικείου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, το Δικαστήριο (τρίτο τμήμα), με Διάταξη της 15ης Νοεμβρίου 1989, διαβίβασε την υπόθεση στο Πρωτοδικείο.

- 21 Κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή, το Πρωτοδικείο (τέταρτο τμήμα) αποφάσισε να προχωρήσει στην προφορική διαδικασία χωρίς προηγούμενη διεξαγωγή αποδείξεων.
- 22 Το Πρωτοδικείο άκουσε τις αγορεύσεις των εκπροσώπων των διαδίκων και τις απαντήσεις τους στις ερωτήσεις που τους απήθυνε κατά τη συνεδρίαση της 22ας Μαΐου 1990.
- 23 Ο προσφεύγων ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να κηρύξει παραδεκτή την προσφυγή·
 - να την κηρύξει βάσιμη· κατά συνέπεια:
 - α) να υποχρεώσει την Επιτροπή να εκδώσει επικυρωμένο αντίγραφο όλων των πράξεων που αφορούν τον διορισμό του Maurice Walker στη θέση προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01·
 - β) να ακυρώσει τον διορισμό του Maurice Walker στη θέση του προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01·
 - γ) να διατάξει την επανένταξη του προσφεύγοντος στη θέση του υπευθύνου πληροφορικής στη ΓΔ XXI·
 - δ) να καταδικάσει την καθής στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.
- 24 Η καθής ζητεί από το Πρωτοδικείο:
- να απορρίψει στο σύνολό της την προσφυγή ως αβάσιμη·
 - να καταδικάσει τον προσφεύγοντα στα δικαστικά του έξοδα σύμφωνα με τα άρθρα 69, παράγραφος 2, και 70 του κανονισμού διαδικασίας.

Επί της ουσίας*Επί του πρώτου λόγου ακυρώσεως*

- 25 Ο πρώτος λόγος ακυρώσεως στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως και των διατάξεων του καθεστώτος που εφαρμόζεται επί του λοιπού προσωπικού των Κοινοτήτων (στο εξής: ΚΛΠ) που αφορούν τους εκτάκτους υπαλλήλους. Καταρχάς ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο διορισμός του Walker, στις 11 Νοεμβρίου 1987, ως προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01 αποφασίστηκε κατά παράβαση του άρθρου 4 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, που ορίζει ότι οι διορισμοί έχουν ως αντικείμενο μόνο την πλήρωση κενής θέσεως και απαιτεί κάθε κενή θέση να γνωστοποιείται στο προσωπικό μόλις η αρμόδια για τους διορισμούς αρχή (στο εξής: ΑΔΑ) αποφασίσει την πλήρωση της θέσεως αυτής. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι στην προκειμένη περίπτωση δεν υπήρχε κενή θέση, διότι η θέση ήταν πάντα κατειλημμένη από τον ίδιο.
- 26 Ορθώς η Επιτροπή υπογράμμισε σχετικά ότι το άρθρο 4 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως εφαρμόζεται μόνο στις θέσεις που κατέχουν μόνιμοι υπάλληλοι των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και όχι σ' αυτές που κατέχουν έκτακτοι υπάλληλοι. Πράγματι, το άρθρο 10 του ΚΛΠ προβλέπει ότι μόνον οι διατάξεις του άρθρου 5, παράγραφοι 1, 2 και 4, και του άρθρου 7 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως έχουν κατ' αναλογία εφαρμογή.
- 27 Πρέπει, εξάλλου, να παρατηρηθεί ότι εσφαλμένως ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι κατείχε πάντοτε την εν λόγω θέση, δεδομένου ότι, δυνάμει του από 6 Νοεμβρίου 1986 σημειώματος αριθ. 6458 του γενικού διευθυντή της ΓΔ XXI, είχε τοποθετηθεί, αν και προσωρινώς, σε άλλη θέση. Το γεγονός ότι είχε αποφασιστεί η τοποθέτηση αυτή να είναι προσωρινή δεν σημαίνει σε καμία περίπτωση ότι ο προσφεύγων διατήρησε την παλαιά του θέση. Επιπλέον ο προσφεύγων δεν κατείχε ποτέ τη θέση του προϊσταμένου της ειδικής υπηρεσίας XXI-01, αλλά τη θέση του υπευθύνου πληροφορικής στη ΓΔ XXI, όπως αναγνωρίζει με το υπόμνημά του απαντήσεως.
- 28 Εκτός αυτού, ο προσφεύγων παρατηρεί ότι η Επιτροπή χρησιμοποίησε, σχετικά με τον Walker, τη λέξη « διορισμός », ενώ το ΚΛΠ δεν χρησιμοποιεί πουθενά τον όρο αυτό, αλλά τους όρους « πρόσληψη » ή « τοποθέτηση ». Κατά συνέπεια, ο προσφεύγων θεωρεί την απόφαση γι' αυτόν τον « διορισμό » ανίσχυρη λόγω παραβάσεως τύπου.

- 29 Σχετικά αρκεί να παρατηρηθεί ότι η χρησιμοποίηση του όρου « διορισμός », αντί των όρων « τοποθέτηση » ή « πρόσληψη », σχετικά με τον Walker δεν μπορεί να έχει σημασία, διότι το άρθρο 7 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως, που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό δυνάμει του άρθρου 10 του ΚΛΠ, ορίζει ότι η τοποθέτηση γίνεται με διορισμό ή μετάθεση.
- 30 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο πρώτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως

- 31 Ο δεύτερος λόγος στηρίζεται στην παράβαση των άρθρων 5, 7 και 86 έως 89 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως καθώς και των διατάξεων του παραρτήματος ΙΧ. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η άρνηση της Επιτροπής να του αναθέσει εκ νέου τα παλαιά του καθήκοντα υποκρύπτει πειθαρχικό μέτρο. Υποστηρίζει επίσης ότι στην προκειμένη περίπτωση η δραστηριότητά του περιορίστηκε σε καθήκοντα που υπολείπονται αυτών που αντιστοιχούν στα καθήκοντα υπαλλήλου βαθμού Α 4 και, ιδίως, υπολείπονται των καθηκόντων που ασκούσε προηγουμένως.
- 32 Πρέπει καταρχάς να υπενθυμιστεί ότι κατά πάγια νομολογία τα όργανα της Κοινότητας έχουν ευρεία εξουσία εκτιμήσεως όσον αφορά την οργάνωση των υπηρεσιών τους με γνώμονα την αποστολή που τους έχει ανατεθεί, καθώς και όσον αφορά την τοποθέτηση του προσωπικού που διαθέτουν ενόψει της αποστολής αυτής, υπό τον όρο πάντως ότι η εν λόγω τοποθέτηση γίνεται προς το συμφέρον της υπηρεσίας και τηρείται η ισοτιμία των θέσεων (απόφαση της 21ης Ιουνίου 1984, Lux κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 69/83, Συλλογή 1984, σ. 2447· απόφαση της 23ης Μαρτίου 1988, Hecq κατά Επιτροπής, 19/87, Συλλογή 1988, σ. 1681). Αυτή η εξουσία εκτιμήσεως είναι απαραίτητη για την αποτελεσματική οργάνωση των εργασιών και για την προσαρμογή της οργανώσεως αυτής σε μεταβλητές ανάγκες (απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 1983, List κατά Επιτροπής, 263/81, Συλλογή 1983 σ. 103).
- 33 Ορθώς η καθής υπογραμμίζει ότι ο κανονισμός υπηρεσιακής καταστάσεως εξασφαλίζει στον υπάλληλο τον βαθμό που αυτός έλαβε, καθώς και θέση αντίστοιχη του βαθμού αυτού, δεν του παρέχει όμως δικαίωμα για συγκεκριμένη θέση, αλλ' αντίθετα παρέχει στην ΑΔΑ την αρμοδιότητα να τοποθετεί τους υπαλλήλους, προς το συμφέρον

της υπηρεσίας, στις διάφορες θέσεις που αντιστοιχούν στον βαθμό τους (απόφαση της 6ης Μαΐου 1969, Huybrechts κατά Επιτροπής, 21/68, Rec. 1969, σ. 85, και απόφαση της 13ης Μαΐου 1970, Reinartz κατά Επιτροπής, 46/69, Rec. 1970, σ. 275).

- 34 Επιπλέον, ο κανόνας της αντιστοιχίας μεταξύ βαθμού και θέσεως που εκφράζεται ιδίως στο άρθρο 7 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως επιβάλλει, σε περίπτωση μεταβολής των καθηκόντων του υπαλλήλου, τη σύγκριση όχι των τωρινών και των προηγούμενων καθηκόντων του, αλλά των τωρινών καθηκόντων του και του ιεραρχικού βαθμού του (απόφαση της 28ης Μαΐου 1980, Kuhner κατά Επιτροπής, 33/79 και 75/79, Rec. 1980, σ. 1677).
- 35 Εξάλλου, για να προσβάλει ένα μέτρο αναδιοργάνωσης των υπηρεσιών τα δικαιώματα που αντλεί ο υπάλληλος από τον κανονισμό υπηρεσιακής καταστάσεως, δεν αρκεί το μέτρο αυτό να συνεπάγεται μεταβολή, ακόμα δε και κάποια μείωση των καθηκόντων του υπαλλήλου, αλλά πρέπει τα νέα καθήκοντα, συνολικώς σκοπούμενα, να υπολείπονται αισθητά αυτών που αντιστοιχούν στον βαθμό και στη θέση του υπαλλήλου κατά τη φύση, τη σημασία και την έκτασή τους (απόφαση της 20ής Μαΐου 1976, Macivicius κατά Κοινοβουλίου, 66/75, Rec. 1976, σ. 593, και απόφαση της 23ης Μαρτίου 1988, Hecq, 19/87, που προαναφέρθηκε).
- 36 Υπό το πρίσμα των σκέψεων αυτών πρέπει να παρατηρηθεί ότι η Επιτροπή έλαβε την απόφαση για τον διορισμό του Walker στη θέση του προϊσταμένου της υπηρεσίας XXI-01 εντός των ορίων της εξουσίας εκτιμήσεως που διαθέτει για την οργάνωση των υπηρεσιών της, λαμβάνοντας υπόψη τις ανάγκες των υπηρεσιών της στον τομέα της πληροφορικής και την προσωπικότητα του Walker.
- 37 Διαφορετικό είναι το ζήτημα αν τα καθήκοντα που ανέθεσε η Επιτροπή στον προσφεύγοντα, αφού αυτός εγκατέλειψε τη διεύθυνση του σχεδίου CD, αποτελούν καθήκοντα αντίστοιχα προς τον ιεραρχικό του βαθμό. Εντούτοις, δεδομένου ότι ο προσφεύγων δεν ζήτησε από το Πρωτοδικείο να αποφανθεί ως προς το σημείο αυτό, διότι ζητεί μόνο την ακύρωση του διορισμού του Walker και την επανένταξή του στην παλαιά του θέση, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι δεν χρειάζεται να εξετάσει το ζήτημα αυτό.
- 38 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως

- 39 Ο τρίτος λόγος στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της προστασίας της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης και στη μη τήρηση της υποχρέωσης που ανέλαβαν οι προϊστάμενοι του προσφεύγοντος να του αναθέσουν εκ νέου τα παλαιά καθήκοντά του, μόλις περατωθούν τα επείγοντα καθήκοντα που του είχαν ανατεθεί προσωρινώς.
- 40 Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η Επιτροπή, προβαίνοντας, στις 11 Νοεμβρίου 1987 στον διορισμό του Walker στη θέση του υπευθύνου για την « εφαρμογή της πληροφορικής και την επεξεργασία των δεδομένων », παραβίασε την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης. Υποστηρίζει ότι λαμβανομένων υπόψη, αφενός, της προσωρινής φύσεως των ειδικών και επειγόντων καθηκόντων που του είχαν ανατεθεί στις 6 Νοεμβρίου 1986 και, αφετέρου, του προσωρινού χαρακτήρα των καθηκόντων που ανατέθηκαν στους Walker και Strack, ανέμενε ότι θα επιστρέψει στην εν λόγω θέση μόλις εκπληρώσει τα καθήκοντα που του ανατέθηκαν. Προσθέτει ότι με τον διορισμό του Walker του αφαιρέθηκαν « αιφνιδίως » τα διοικητικά καθήκοντα που είχε μέχρι τότε.
- 41 Η καθής αμφισβητεί ότι η προσωρινή ανάθεση ορισμένων καθηκόντων στον προσφεύγοντα μπορεί να ερμηνευθεί ως συγκεκριμένη διασφάλιση ότι, μετά την εκπλήρωσή τους, θα του ανατεθούν εκ νέου τα παλαιά του καθήκοντα.
- 42 Πρέπει να υπενθυμιστεί ότι κανένας υπάλληλος δεν μπορεί να επικαλεστεί παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης ελλείψει σαφών διαβεβαιώσεων προς αυτόν εκ μέρους της διοικήσεως (απόφαση του Πρωτοδικείου της 27ης Μαρτίου 1990, Chomei κατά Επιτροπής, T-123/89, Συλλογή 1990, σ. II-131).
- 43 Στην προκειμένη περίπτωση από την εξέταση του περιεχομένου του σημειώματος του γενικού διευθυντή της 6ης Νοεμβρίου 1986 δεν συνάγεται ότι το σημείωμα αυτό αποτελούσε για τον προσφεύγοντα σαφή διαβεβαίωση ότι θα ανακτήσει την παλαιά του θέση.
- 44 Επιπλέον, το Πρωτοδικείο θεωρεί ότι η ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν τα όργανα της Κοινότητας όσον αφορά την οργάνωση των υπηρεσιών τους δεν επιτρέπει να θεωρηθεί ότι ένα μέτρο αναδιοργανώσεως των υπηρεσιών αυτών μπορεί να θεω-

ρηθεί ικανό να παραβιάσει την αρχή της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης των ενδιαφερομένων υπαλλήλων. Οι συνθήκες που εξέθεσε ο προσφεύγων δεν επιτρέπουν στο Πρωτοδικείο να αποκλίνει στην προκειμένη περίπτωση από αυτή την αντίληψη αρχής.

- 45 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο τρίτος λόγος δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του τετάρτου λόγου ακυρώσεως

- 46 Ο τέταρτος λόγος στηρίζεται στη δόλια συμπεριφορά που επέδειξε έναντι του προσφεύγοντος ο Chumas, διευθυντής της διευθύνσεως Α και άμεσος προϊστάμενος του προσφεύγοντος. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι τον έκαναν να πιστέψει ότι, αν κατόρθωνε να φέρει σε πέρας τα νέα του καθήκοντα εντός των ταχθεισών προθεσμιών, θα μπορούσε να προαχθεί σε προϊστάμενο τμήματος και ότι σε κάθε περίπτωση, ακόμη κι αν δεν κατόρθωνε να επιτύχει τα επιθυμητά αποτελέσματα, θα διατηρούσε τα προηγούμενα καθήκοντά του στον τομέα της πληροφορικής.

- 47 Τον ισχυρισμό του αυτό ο προσφεύγων τον στηρίζει στη διατύπωση του προαναφερθέντος σημειώματος της 6ης Νοεμβρίου 1986 και σε υποσχέσεις προαγωγής, τις οποίες ισχυρίζεται ότι του έδωσε ο Chumas και τις οποίες ο ίδιος χαρακτηρίζει ως αόριστες.

- 48 Από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας προκύπτει σαφώς ότι ούτε το σημείωμα της 6ης Νοεμβρίου 1986 ούτε τα υπόλοιπα έγγραφα στα οποία αναφέρεται ο προσφεύγων ενισχύουν τον ισχυρισμό του ότι του είχε δοθεί η υπόσχεση ότι θα ανακτήσει την παλαιά του θέση ή ότι θα προαχθεί σε θέση ανώτερου βαθμού. Αντίθετα, ορισμένα σημειώματα και, ειδικότερα, οι εκθέσεις βαθμολογίας του καθιστούν σαφές το γεγονός ότι δεν είχε την απαιτούμενη κατάρτιση στον τομέα της πληροφορικής.

- 49 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο τέταρτος λόγος πρέπει να απορριφθεί.

Επί του πέμπτου λόγου ακυρώσεως

- 50 Ο πέμπτος λόγος στηρίζεται στην παράβαση του άρθρου 25, δεύτερο εδάφιο, του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως. Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η έλλειψη αιτιολογίας της αποφάσεως με την οποία του αφαιρέθηκαν αιφνιδίως τα διοικητικά καθήκοντα του τομέα της πληροφορικής για να ανατεθούν σε έκτακτο υπάλληλο αποτελεί παράβαση της διατάξεως αυτής, κατά την οποία κάθε βλαπτική απόφαση πρέπει να είναι αιτιολογημένη.
- 51 Σχετικά πρέπει να παρατηρηθεί ότι από την εξέταση των στοιχείων της δικογραφίας προκύπτει σαφώς ότι ο γενικός διευθυντής αφαίρεσε από τον προσφεύγοντα τα διοικητικά καθήκοντα του τομέα της πληροφορικής με σημείωμα της 6ης Νοεμβρίου 1986. Ο προσφεύγων, παραλείποντας να υποβάλει ένσταση κατά της αποφάσεως αυτής εντός των επομένων τριών μηνών, δεν τήρησε την προβλεπόμενη στα άρθρα 90 και 91 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως διαδικασία. Επομένως, δεν μπορεί να επικαλεστεί, για να στηρίξει την παρούσα προσφυγή, ενδεχόμενη πλημμέλεια που παρέλειψε να προσβάλλει εγκαίρως.
- 52 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο πέμπτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτος.

Επί του έκτου λόγου ακυρώσεως

- 53 Ο έκτος λόγος στηρίζεται στην υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας. Ο λόγος αυτός έχει δύο σκέλη. Καταρχάς ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι αυτή η υπέρβαση των ορίων της διακριτικής εξουσίας αποδεικνύεται από την ανεπάρκεια και την ασυνέπεια των αιτιολογιών που επικαλέστηκε ο γενικός διευθυντής, στο σημείωμα του αριθ. 1181 της 17ης Φεβρουαρίου 1988, για να απορρίψει το αίτημα του προσφεύγοντος να επανενταχθεί στην παλαιά του θέση και να δικαιολογήσει την ανάθεση στον Walker των αρμοδιοτήτων που ασκούσε προηγουμένως ο προσφεύγων.
- 54 Ο προσφεύγων δέχεται ότι η οργάνωση και η λειτουργία των υπηρεσιών εμπίπτουν στην απόλυτη αρμοδιότητα της Επιτροπής, αμφισβητεί όμως ότι αυτή μπορεί να ασκήσει την εξουσία αυτή χωρίς συνέπεια και χωρίς λογική και σε αντίθεση με άλλα οργανωτικά μέτρα που η ίδια είχε λάβει προηγουμένως.

- 55 Η καθής θεωρεί ότι αυτός ο λόγος ακυρώσεως περιορίζεται σε επίκριση του από 17 Φεβρουαρίου 1988 σημειώματος αριθ. 1181 του νέου γενικού διευθυντή Vilar, στο οποίο αυτός επισημαίνει ότι το σημείωμα αριθ. 6458 της 6ης Νοεμβρίου 1986, με το οποίο ο προκάτοχος του Klein είχε αναθέσει « προσωρινώς » στον προσφεύγοντα νέα καθήκοντα, έπρεπε « να ερμηνευθεί υπό το πρίσμα όλων των συνθηκών, όπως αυτές διαμορφώθηκαν μετά την ημερομηνία αυτή » και, συγκεκριμένα, « της εξέλιξης στη ΓΔ XXI » και « της αντίληψης του ρόλου που καλείται να παίξει η πληροφορική στις εργασίες της γενικής διεύθυνσώς μας ». Στο ίδιο σημείωμα της 17ης Φεβρουαρίου 1988 αναφερόταν επίσης ότι, λαμβανομένης υπόψη της ειδικής πείρας του Walker στον τομέα αυτό, είχε κριθεί σκόπιμο να διοριστεί αυτός προϊστάμενος της νέας ειδικευμένης υπηρεσίας.
- 56 Ο προσφεύγων ισχυρίζεται ότι ο Vilar, μη δυνάμενος να αμφισβητήσει την υποχρέωση που ανέλαβε ο Klein, προσπάθησε να δικαιολογήσει τη μη τήρησή της προβάλλοντας νέες περιστάσεις που ανέκυψαν μετά την υπογραφή του σημειώματος της 6ης Νοεμβρίου 1986.
- 57 Για να μπορέσουν οι περιστάσεις που επικαλείται ο Vilar να τον απαλλάξουν από την τήρηση της υποχρέωσης που ανέλαβε ο προκάτοχός του, θα έπρεπε, κατά τον προσφεύγοντα, όχι μόνο οι περιστάσεις αυτές να είχαν ανακύψει μετά τις 6 Νοεμβρίου 1986 (ημερομηνία του σημειώματος του Klein), αλλά κυρίως να οφείλονται σε ανωτέρα βία ή σε τυχερό, δηλαδή σε γεγονότα απρόβλεπτα και αναπόφευκτα, πράγμα που, κατά την άποψή του, δεν συμβαίνει.
- 58 Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι η ανάγκη να ληφθούν υπόψη « η εξέλιξη στη ΓΔ XXI » και « η αντίληψη του ρόλου που καλείται να παίξει η πληροφορική » υφίστατο πολύ πριν την 6η Νοεμβρίου 1986. Κατά την άποψή του η ανάγκη αυτή χρονολογείται από τις 15 Μαΐου 1984, ημερομηνία κατά την οποία το Συμβούλιο εξέδωσε το ψήφισμά του για τη « μηχανοργάνωση των διοικητικών διαδικασιών στις ενδοκοινωνικές συναλλαγές » (ΕΕ C 137, σ. 1).
- 59 Σχετικά πρέπει να υπενθυμιστεί ότι η οργάνωση και η λειτουργία της υπηρεσίας ανήκουν στην αποκλειστική αρμοδιότητα της Επιτροπής και οι υπάλληλοι δεν μπορούν να επικρίνουν την οργάνωση αυτή, αλλά μόνον να προβάλουν αιτιάσεις που τους αφορούν ατομικά (αποφάσεις της 30ής Ιουνίου 1983, Schloh κατά Συμβουλίου, 85/82, Συλλογή 1983, σ. 2105, και της 21ης Ιανουαρίου 1987, Στρογγύλη κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, 204/85, Συλλογή 1987, σ. 389).

- 60 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η προϊσταμένη αρχή είναι η μόνη υπεύθυνη για την οργάνωση των υπηρεσιών και εναπόκειται σ' αυτήν να εκτιμά τις ανάγκες της υπηρεσίας τοποθετώντας κατάλληλα το προσωπικό που διαθέτει (αποφάσεις της 11ης Ιουλίου 1968, Labeyrie κατά Επιτροπής, 16/67, Rec. 1968, σ. 435, και της 14ης Ιουλίου 1977, Geist κατά Επιτροπής, 61/76, Rec. 1977, σ. 1419).
- 61 Δεν μπορεί να γίνει δεκτό ούτε το επιχείρημα του προσφεύγοντος ότι η ανάθεση σε έκτακτο υπάλληλο των καθηκόντων του προϊσταμένου ειδικής υπηρεσίας είναι αντίθετη προς τις αρχές της υπηρεσιακής δεοντολογίας. Οι διατάξεις του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως αναγνωρίζουν στην ΑΔΑ ευρεία εξουσία εκτιμήσεως για την πλήρωση των μονίμων θέσεων· η ΑΔΑ μπορεί επομένως να προσλάβει έκτακτο υπάλληλο πριν διορίσει οριστικά μόνιμο υπάλληλο (απόφαση της 28ης Φεβρουαρίου 1989, Van Der Stijl και λοιποί κατά Επιτροπής, 341/85, 251/86, 258/86, 259/86, 262/86 και 266/86, 222/87 και 232/87, Συλλογή 1989, σ. 511).
- 62 Κατά συνέπεια, στην προκειμένη περίπτωση εναπέκειται μόνο στην προϊσταμένη αρχή να εκτιμήσει ποιος από τους δύο, ο Walker ή ο προσφεύγων, είχε τα περισσότερα προσόντα για να ασκήσει τα εν λόγω καθήκοντα.
- 63 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το πρώτο σκέλος του λόγου αυτού.
- 64 Με το δεύτερο σκέλος του ίδιου λόγου ο προσφεύγων επικαλείται παραποίηση των πραγματικών περιστατικών. Θεωρεί ότι η παραποίηση αυτή προκύπτει από το σημείωμα αριθ. 1181 του γενικού διευθυντή, της 17ης Φεβρουαρίου 1988, όπου αναφέρεται ότι « θα ήταν ευκαταίο... να διοριστεί ο Walker, έκτακτος υπάλληλος προσληφθείς λόγω της ειδικής πείρας του στον τομέα αυτόν, προϊστάμενος της νέας ειδικής υπηρεσίας ». Ο προσφεύγων υποστηρίζει ότι ο Walker ουδέποτε προσελήφθη για να διοριστεί προϊστάμενος της ειδικευμένης υπηρεσίας, αλλά μόνο για να πληρώσει τη θέση του τεχνικού προϊσταμένου του σχεδίου πληροφορικής CD. Κακώς ο γενικός διευθυντής επικαλέστηκε τις ειδικές γνώσεις του Walker, για τις οποίες είχε προσληφθεί, για να δικαιολογήσει την ανάθεση των καθηκόντων του προϊσταμένου της υπηρεσίας σ' αυτόν.
- 65 Το δεύτερο αυτό σκέλος του λόγου ακυρώσεως πρέπει επίσης να απορριφθεί. Πράγματι, πρέπει, αφενός, να ληφθεί υπόψη ότι τα καθήκοντα του προϊσταμένου υπηρεσίας

πληροφορικής δεν είναι αναγκαστικά καθαρώς διοικητικού χαρακτήρα· αντίθετα, για την ανάληψη των καθηκόντων αυτών μπορεί να είναι πολύ χρήσιμες οι προχωρημένες τεχνικές γνώσεις.

- 66 Αφετέρου, το να περιορίζονται τα καθήκοντα που θα ανατεθούν σε ένα πρόσωπο στα προσόντα λόγω των οποίων προσελήφθη αντιβαίνει προς το συμφέρον της υπηρεσίας, που απαιτεί να μπορεί η διοίκηση να επωφελείται από το σύνολο της επαγγελματικής πείρας των μονίμων υπαλλήλων και του λοιπού προσωπικού της.
- 67 Στην προκειμένη περίπτωση ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο κατά του επιχειρήματος της Επιτροπής, κατά το οποίο η πείρα που απόκτησε ο Walker στο Ηνωμένο Βασίλειο, ως « Assistant Secretary » επικεφαλής υπηρεσίας τριακοσίων προσώπων, τον κατέστησε ιδανικό για την εν λόγω θέση.
- 68 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο έκτος λόγος δεν μπορεί να γίνει δεκτός.

Επί του εβδόμου λόγου ακυρώσεως

- 69 Ο έβδομος λόγος στηρίζεται στην κατάχρηση εξουσίας. Ο προσφεύγων θεωρεί ότι η αιτία του διορισμού του Walker δεν ήταν το συμφέρον της υπηρεσίας και ότι από τα γεγονότα που ακολούθησαν την πρόσληψη του Walker, καθώς και από τον γρήγορο « διορισμό » αυτού του εκτάκτου υπαλλήλου ως προϊσταμένου ειδικής υπηρεσίας προκύπτουν αντικειμενικές, ουσιώδεις και συγκλίνουσες ενδείξεις ότι ο πραγματικός σκοπός της Επιτροπής, κατά την πρόσληψη αυτή, ήταν η αντικατάσταση του μονίμου υπαλλήλου που ήταν υπεύθυνος για την πληροφορική στη ΓΔ XXI από αυτόν τον μη προερχόμενο από το όργανο έκτακτο υπάλληλο.
- 70 Πρέπει σχετικά να υπενθυμιστεί ότι η έννοια της καταχρήσεως εξουσίας έχει συγκεκριμένο περιεχόμενο και αφορά το γεγονός ότι η διοικητική αρχή έκανε χρήση των εξουσιών της για σκοπό διάφορο εκείνου για τον οποίο της απονεμήθηκαν (βλέπε την απόφαση του Δικαστηρίου της 4ης Φεβρουαρίου 1982, Buyl κατά Επιτροπής, 817/79, Rec. 1982, σ. 245, και απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 1990, Scheuer κατά Επιτροπής, T-108/89, Συλλογή 1990, σ. II-411).

- 71 Επιπλέον, κατά πάγια νομολογία, μία απόφαση θεωρείται ως κατά κατάχρηση εξουσίας εκδοθείσα μόνον όταν, βάσει αντικειμενικών, ουσιωδών και συγκλινουσών ενδείξεων, αποσκοπεί στην επίτευξη σκοπών ξένων προς αυτούς που επικαλείται (βλέπε, για παράδειγμα, την απόφαση του Δικαστηρίου της 21ης Ιουνίου 1984, Lux, 69/83, που προαναφέρθηκε, και την απόφαση του Πρωτοδικείου της 12ης Ιουλίου 1990, Scheuer, T-108/89, που προαναφέρθηκε).
- 72 Αρκεί σχετικά να παρατηρηθεί ότι ο προσφεύγων δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο να συνάγεται ότι ο πραγματικός σκοπός που επιδίωκε η Επιτροπή με την πρόσληψη του Walker ήταν να αντικαταστήσει τον προσφεύγοντα ως υπεύθυνο της πληροφορικής στη ΓΔ XXI με τον Walker.
- 73 Εξάλλου, η απόφαση περί ιδρύσεως ειδικευμένης υπηρεσίας καθώς και η επιλογή του καταλλήλου χρόνου για την ίδρυση της υπηρεσίας αυτής είναι θέματα που αναφέρονται στον τρόπο οργανώσεως των διοικητικών υπηρεσιών και υπάγονται, όπως αναφέρθηκε ήδη, στην ευρεία εξουσία εκτιμήσεως που διαθέτουν σχετικά τα όργανα των Κοινοτήτων. Είναι επομένως αλυσιτελείς οι μακροσκελείς παρατηρήσεις του προσφεύγοντος σχετικά με τον χρόνο κατά τον οποίο η υπηρεσία αυτή έπρεπε να ιδρυθεί.
- 74 Από τα προηγούμενα προκύπτει ότι ο έβδομος λόγος δεν μπορεί να γίνει δεκτός.
- 75 Από το σύνολο των προηγουμένων παρατηρήσεων προκύπτει ότι η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 76 Κατά το άρθρο 69, παράγραφος 2, του κανονισμού διαδικασίας του Δικαστηρίου, ο οποίος εφαρμόζεται αναλόγως στο Πρωτοδικείο δυνάμει του άρθρου 11 της αποφάσεως του Συμβουλίου της 24ης Οκτωβρίου 1988, που προαναφέρθηκε, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα. Σύμφωνα όμως με το άρθρο 70 του κανονισμού αυτού, προκειμένου περί προσφυγών υπαλλήλων των Κοινοτήτων, τα όργανα φέρουν τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ (τέταρτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Κάθε διάδικος φέρει τα δικαστικά του έξοδα.**

Edward

Schintgen

García-Valdecasas

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 23 Οκτωβρίου 1990.

Ο γραμματέας

H. Jung

Ο Πρόεδρος

R. Schintgen